

Oslo Roklubb

1934 — 1984

Innhold

Forord	side 3
Innledning	side 4
Perioden 1934—1943	side 5
Krigsårene	side 7
Årene 1944—1953	side 8
Perioden 1954—1964	side 10
Årene 1964—1973	side 12
Perioden 1974—1984	side 13
Bergliot Alme	side 15
Ola Koppang	side 16
Arvid C. Nilsen	side 17
Odd Pedersen	side 18
David Rothschild	side 19
Bedriftsidretten	side 20
Klubbsang	side 22
Formenn gjennom 50 år	side 23
Oslo Roklubbs hederstegn	side 24
Billedkavalkade	side 25

FORORD

UX

Arbeidet med jubileumsboken tok til sommeren 1983. David Rothschild samlet og ordnet da tilgjengelige årsmeldinger og nedtegnet klubbens stiftelse og historie med vekt på det første tiår. Videre registrerte han klubbens formenn i ubrutt rekke frem til dags dato. Omtalen av klubbens historie i perioden 1944–84 bygger videre på Rothschilds arbeid samt på årsmeldinger og på eldre medlemmers gode hukommelse. Denne arbeidsmetode innebærer at ting/historier kan være glemt eller ikke medtatt av redaksjonelle hensyn. Vi håper allikevel at medlemmene har glede av jubileumsboken.

Billedstoff er utlånt av medlemmenes private samlinger.

Jubileumsboken er ført i pennen av Kai Henmork, og blir presentert under klubbens 50 årsfest i Josefine selskapslokaler 20. oktober 1984.

INNLEDNING

For 50 år siden — 9. mars 1934 — møtes endel medlemmer av Norsk Sjømannsforbund for å stifte et bedriftslag i tilslutning AIF. Navnet på klubben som ble «Ulabrand» hadde fra starten av 33 medlemmer. Kontingenten var kr 0,50 og kr 0,25 pr. medlem pr. mnd., henholdsvis for heltbetalende og arbeidsledige. Klubbmøtene fant sted i Grev Wedels plass 5. Idrettsaktivitetene var flere: Dragkamp, terrengløp, fotball, sjakk, ski og ROING. Første regatta — livbåtroing — gikk mot våre venner i Arbeidernes Roklubb, hvor sistnevnte vant med 6 sekunder.

Som vi vil se av øvrige deler av jubileumsboken — mye har skjedd på 50 år. Klubben fikk sitt nåværende navn. Flyttet til teltilværelse på Hovedøya 1934-38, for senere å fortsette til nåværende lokaliteter i Bestumkilen. Medlemsmengden nådde en topp på 225 i 1938 for senere å synke til et stabilt antall på 50-80 i resten av perioden.

Om fremtiden kan få spå — men sikkert er at vår eksistens er truet. Utbygging og utfylling av Bestumkilen utgjør et hovedproblem og vår festekontrakt med staten utgår formelt i 1987.

Sentrale personer i Park og Idrett/Oslo kommune støtter imidlertid vår aktivitet i skrift og tale og det er tillatt å være optimist. Vår klubb er ikke av de største, men den fyller allikevel en viktig funksjon som innfallsport til sjøsporten.

Klubbens økonomi har i alle år vært anstrengt. Alt arbeid har vært utført på dugnad. Papirinnsamlinger og lotterier har i perioden vært nødvendige inntektskilder. De senere årene har vi årlig mottatt bidrag fra Bingoarrangementer og vi har således vært i stand til å ivareta eiendommen og delvis båtutstyret på en forsvarlig måte.

Styret i jubileumsåret:

Formann:	Kai Henmork
Viseformann:	Willy Nessøe
Rosjef:	Håvard Tveit
Kasserer:	Jan Erik Simensen
Sekretær:	Oddvar Lindholm
Materialforvalter:	Odd Pedersen
Varamann:	Øystein Engen

PERIODEN 1934 — 1943

Stiftelse, oppbygging, vekst og fremsynthet

Klubbens stiftelse fant sted i maritime omgivelser i Oslo Sjømannsforbundets lokaler i Grev Wedels plass 5. Tilbudet til medlemmene som den første tiden i hovedsak var sjømenn på land var mangfoldig. Medlemsgruppen var bokstavelig «flytende». Allerede i stiftelsesåret hadde mange av det sittende styret fått hyre og David Rothschild kom for første gang inn i klubbens administrasjon. Navnet «Ulabrand» ble 23. oktober 1936 endret til Oslo Roklubb for å unngå forveksling med seilklubben av samme navn.

Den 1. juni 1937 ble Oslo Roklubbs damegruppe opprettet og navnet Bergliot Alme dukker for alvor opp i papirene. Samme år kunne medlemmene flytte fra telt til nybygd båthus på Hovedøya.

Båtmateriellet bestod den første tiden av en livbåt skjenket av Fred Olsen. De første firere (en uttrigger og en innrigger) kom til klubben i 1937/38 og klubben deltok for første gang i en regatta i Norges Roforbundets regi. (Arrangør Drammen Roklubb.)

Ved åpningen av sesongen 1938 hadde klubben hele 225 medlemmer — nå ikke lenger bare fra sjømannssiden. I 1938 ble det for første gang rodd regattaer over 2.000 mtr. Banen gikk fra Ormsøybrua til Sjursøya.

Av beretningene kan vi lese at sesongen 1939 var betydningsfull. Sportslig sett var det stor aktivitet og fremgang. 35 starter i forskjellige regattaer og båttyper med et kretsmesterskap såvel for damer som for herrer som gjeveste plasseringer.

Navn som Kåre Sørensen og Bjørn Nilsen figurerer i medlemslistene. Kjøp av eiendommen «Hengstrand» blir også en realitet. Her er Ola Koppang en primus motor. Kjøpekontrakten ble undertegnet av formann i byggekomitéen — Georg Andersen og formann i Oslo Roklubb — David Rothschild den 15. april 1939. Kjøpesummen på kr 22.000,— ble lånt i Arbeidernes Landsbank med medlemmer som kausjonister. Eiendommen tilhørte Kongsgården, og bestod av våningshus og stall. Nåværende båthus som kostet kr 9.500,— ble

bygget på dugnad av medlemmene med god hjelp av lærlinger fra Oslo Yrkesskole. Senere ble det ytterligere dugnadstimer for å lage vei opp skråningen. Hengstrand Kv. Roklubb ble egen forening 1. januar 1940. I 1940 kommer også Arvid Nilsen's navn inn i deltagerlistene. Senere kommer også Reidar Kjos og Odd Pedersen med.

Styret viste i denne perioden stor aktivitet og fremsynthet. Ikke bare gjennom å etablere seg etter datidens standard i meget tidsmessige omgivelser på Hengstrand, men også gjennom å utgi en ypperlig klubbavis (som det fortsatt finnes noen eksemplarer av) — «Roer'n» — senere «Årebladet».

KRIGSÅRENE

Samhold

I krigsårene forsvant endel av medlemmene. Noen til Tyskland, andre til Sverige. En bakgrunn for dette var at medlemmene deltok i den illegale bevegelse med radio og egen «sveivepresse» i klubb-lokalene.

Regattaer var ikke tillatt, men til gjengjeld ble samholdet blant de som var hjemme styrket gjennom mengder av klubbaftener med Arvid som «operasanger», langturroing og trening.

Ragnar Sundby, hjemkommet i 1942 fra Argentina, introduserte ny roteknikk og planer om egen robane med langsgående jernbanespor. Tanken var at tilskuere kunne følge kappestriden fra togkupéen.

Sommeren 1941 inntok Sjøhirden deler av vårt område og det ble etter krigen søkt om erstatning for ødeleggelser på kr 4.000,— . Uten resultat.

PERIODEN 1944 — 1953

Etterkrigstid og mange kjente navn begynner for fullt.

I de få beretningene som finnes fra denne perioden kan vi lese om oppgjør etter krigens dager. Økonomien var etter forholdene god men båtutstyret mangelfull da materiell til bygging ikke var tilgjengelig. Import var heller ikke mulig. En navnsak med Christiania Roklubb som hevdet at vårt navn kunne forveksles med deres endte i vår favør.

Interessen for klubaftener rapporteres som stor mens det på generalforsamlingene møter forholdsvis få. Klubben hadde i 1947 134 medlemmer. Oppbyggingen av klubben og aktiviteten skyter fart og det bestilles fra England 1 åtter, 2 firere samt årer. Selv om ikke deltagelsen på regattabanen var stor trente medlemmene aktivt. I 1948 hadde Bjørn Nilsen 83 turer, Rolf Korsmo 49, Arvid Nilsen 23, Kåre Sørensen 13 og Odd Pedersen 1 tur på vannet. Samme år arrangerte vi den første regatta i Norge etter krigen og deltok ellers med stor fremgang i propagandarøingen.

I 1951 gjorde en propagandakomiteé bestående av Kåre Sørensen, Arvid Nilsen, Leif Jenor og Per Arnesen fremstøt ovenfor Oslo Læregutthjem for å verve nye medlemmer.

Resultatet ble magert da det rapporteres om stor konkurranse med fotball og håndball om rekrutteringen.

Inndørstreningen ble skjøttet flittig på Majorstua skole, og treningsleir på vann ble arrangert i Sandvika.

Ved avslutningen av sesongen 1951 ble Arvid Nilsen tildelt klubbens fortjenestemerke. Klubbens emblem med emaljemerke så dagens lys.

I perioden ble det rekruttert nye ungdommer til klubben og de første «spurverace» (ungdom 17 år) ble arrangert. Odd Pedersen debuterte i 1948 som cox. Våre nye medlemmer ble også «jaget vilt» for andre klubber og mange av «våre» ble senere Norgesmestere for bl.a. Ormsund Roklubb.

Fester ble arrangert i båthuset med sang og spell.

En liten kuriositet fra denne perioden er også at US Navy lånte klubblokalene 7. juni 1945 for en stor fest med bl.a. Casino Non-stop show. Eiendommen utvikles videre ved at damegarderoben flyttes ned i båthuset, oppholdsrommet opp, og at Brodahl badstueovn innstalleres.

Av kjente navn på regattabanen finner vi: Arvid Nilsen, Reidar Kjos, Bjørn Nilsen, Leif Jenor, Odd Pedersen. «Danskebåten» blir et begrep og Arvid Nilsen etablerer seg som en drivende kraft i klubben. Ellers figurerer Rolf Korsmo med en 70. plass i roerlangrennet i 1951.

PERIODEN 1954 — 1964

En aktiv periode i moderne tid.

Ved inngangen av perioden bestod båtparken av 4 utriggere, 1 stk. ny innrigger og 3 gamle. Medlemstallet var 55. Flere av de som tidligere hadde dannet stammen blant de roende mannskaper hadde meldt overgang til andre klubber og endel var i det militæret. Men nye friske ungdommer skulle komme. Svein Berge, Ole Jarlsrud, Tore Engebretsen, William Franck, Rolf Olstad, Tom Johnsrud, Frank Arnesen, Leif Kleven og Jan «Steffan» Selvik som senere mistet livet i en ulykke. Alle drev jevn helårstrening og innendørstreningen på vinterstid ble derfor kuttet en periode. Senere ble den gjenopptatt med bl.a. kondisjonstrening i Frognerparken. En lenge etterlenget følgebåt — «GINA» — ble anskaffet i 1956 og flittig brukt til sommertreningen som Arvid Nilsen sto for. Våre gutter gjorde en rekke gode prestasjoner i sesongene 1956/57/58, dog ble de vanligvis sølv gutter. Imidlertid vant vi 2 løp i innrigger begynner. I pokalkonkurransen mot Arbeidernes Roklubb i 1957 gjorde vi rent bord og fikk vandrepokalen til odel og eie. Rosesongen 1957 kan i ettertid ansees for å være den hittil mest aktive periode i klubbens nyere historie. Styret og aktive arbeidet intenst og målrettet.

25 årsjubiléet ble feiret i Ormsunds lokaler i 1959.

I årene som kom var aktiviteten fortsatt stor. Økonomien fortsatt dårlig. Ikke sjelden måtte guttene selv betale reisen til og fra regattaene. Hva ildsjeler som Arvid Nilsen og Odd Pedersen punget ut av egen lomme vet de vel knappest selv. Men syntes gjorde de — døgnet rundt. Til og fra og under regattaer. Henting og retur av båter, på treningsleire, sovende under båter og som samlende midtpunkt i klubbaktivitetene. Det ble klaget over at normaldøgnet var for kort. Klubben skulle også holde god standard. Pontongbrygge ble tegnet — og sveiset — fortsatt ved de to ildsjeler — og med god hjelp av Reidar Kjos. Ytterligere dugnader. Nytt dusj- og badstuanlegg ble snekkret i 1. etasje, og skikkelig drenering bak båthuset ble ordnet i 1961. For første gang kunne vi dusje i VARMT VANN.

Vintertreningen ble gjenopptatt på Sinsen, senere Tøyen skole. Et begynnerlag bestående av Svein Siggerud, Erik Windt, Svein Larsen, Sverre Holm, Kai Henmork og Thore Jacobsen hadde også funnet veien til klubben og vi kunne ofte stille opp med 2 lag under regattaene.

Det rapporteres om 9—12 starter pr. sesong og hyppig bruk av kretsens trailer som på dette tidspunkt vesentlig hadde sin plass hos oss. Det fortelles at vi hadde spesialavtale med Kjøles bilutleie om egnet trekkvogn.

I 1960 fikk vi Asbjørn Løken fra Christiania som trener og lagene viste merkbar fremgang.

Begynnerlaget viste ved endel anledninger gode takter — men det ble med det.

Juniorene trente bra uten å hevde seg helt i toppen før laget i 1961 med Svein Berge, Ole Jarlsrud, Tore Engebretsen, William Franck, med cox Lasse Franck og Knut Lutro, vant NM firer junior, innrigger junior og firer junior m/styrmann. Den nyinnkjøpte 2-er ble prøvet for første gang dette året av Tore Engebretsen og Svein Berge. I 1963 tok William Franck og Tore Engebretsen en hederlig 3. plass under NM i Horten med denne båten.

Et tilbakeblikk på perioden som helhet viser høy aktivitet, treningsiver (opp til to ganger pr. dag), stor personlig innsats av enkeltmedlemmer og nye ansikter i klubben. Miljøet i klubben av det aller beste og klubbarrangementene med Arbeidernes fortsatte.

PERIØDEN 1964 — 1973

Hyppig formannsskifte og mosjonistene kommer.

Ved inngangen til denne perioden er medlemstallet gått betraktelig ned (45 stk.). Stammen fra det foregående 10 år er borte og aktiviteten på regattabanen reduseres til en «plikstart» på treningsregattaer for begynner innrigger. Klubben satses nå på mindre båttyper som plastscullere og 2-ere. Ildsjelene synes også å ha gått noe tomme og 10-året preges av hyppig formannsskifte og tendenser til oppløsning. Innendørstreningen pågår noen tid ved Majorstua skole. Lysglimet i vårt lille romiljø på Hengstrand var på spinnesiden ved Lise og Solveig som i sesongen 1968 sto for en rekke gode prestasjoner.

Mosjonistenes tid er innledet. Hundekjørere og bankfolk trekker til klubben som base for trim (roing, løping, vekttrening) og sosiale aktiviteter.

Ny følgebåt blir innkjøpt i 1969.

Perioden som helhet kan oppsummeres med sitat fra årsberetningen 1973:

«Roaktiviteten generelt.

Den alminnelige roaktiviteten har vært god. Totalt 227 mannturer. Selv om dette er en minkning på 56 turer fra i fjor er det en mer positiv sammensetning av romannskapene, idet de helt unge i år har dominert langt sterkere, i forhold til de eldre roere enn i fjorårets sesong.

Det er imidlertid beklagelig at singelscullere relativt sett tar flere roturer for hvert år i forhold til lagbåtene. Denne utviklingen kan gå på bekostning av lagånd og romiljø, om den ikke kan snues i noen grad.»

Thomas Gørlén og Ole Peder Nordheim representerte klubben i singelsculler under 4 regattaer samt i skolemesterskapet.

PERIODEN 1974 — 1984

Bedriftsroing, eiendommen rehabiliteres og det satses på ettervekst.

Mosjonistenes/trimmenes epoke fortsetter også inn i denne perioden. Vår yngste roer, Tomas Garlén, deltar i sin siste regatta for vår klubb i 1974 og melder deretter overgang til Christiania. Klubben har i 1975 46 medlemmer. Bedriftsidrettslaget fra Selmer & Co. starter i to regattaer. I 1976 har vi to bedriftslag på banen — Selmer som besatte 3 førsteplasser og Andresens Bank. Senere kommer også bedriftslaget fra Selvaag til. Bedriftsidrettslagene trener jevnt og i løpet av sesongen ror disse sammen med øvrige medlemmer i klubben et anelig antall kilometer. Samme år blir nytt klubbhus reist på dugnad med David Rothschild i spissen. Bryggen blir fornyet. På sensesesongen 1979 mottar vi ny 2-er innrigger turbåt fra Danmark som vi har fått dekket ved tippemidler. Samme år er vi vertskap for årets bedriftsregatta. I 1980 starter Park og Idrett utfyllingen av Bestumkilen farvann roklubben. Vi blir utestengt fra sjøen og idrettslig blir sesongen en fiasko. Arbeidsmessig ble sesongen 1981 aktiv ved at det gamle våningshuset ble revet og ny terrasse laget. Alt ved iherdig dugnadsinnsats. Engebretsens hus i skråningen blir overtatt av roklubben som vaktmester/trenerbolig. Bedriftsroingen lå noe nede men fikk igjen et lite oppsving.

I 1982 blir Håvard Tveit trener med bolig i «Engebretsens hus». Mosjonsaktiviteten fikk en kraftig oppsving og i perioder var det materiell på sjøen. Toeren smake også på saltvannet etter mange års tørke.

Som ledd i en handlingsplan for å skape rekruttering og ettervekst til klubben ble det forsøkt forskjellige fremstøt. 4 stk. Ranaværingar ble lagt til klubben for bl.a. å trekke nye grupper til oss og Akers Avis dekket åpningen. På grunn av utfyllingen i kilen ble de mest benyttede båtene lagt i stativ nærmere den nye bryggen. I sesongen 1983 ble det rodd ca. 1.000 km. av klubbens medlemmer og for første gang på en liten mannsalder ble det igjen arrangert klubbmesterskap. Tilveksten har vært god og vi går inn i jubileumsåret med 83 medlemmer. Vårt æresmedlem Per Arnesen falt bort i 1983.

I jubileumsåret har sølvguttene fra gull-alderen 1954—1963 igjen samlet seg i klubben. Dette er gledelig i seg selv. Ytterligere gledelig er at de også bringer nye rekrutter med seg. Vi vet vi har en klubb med unik beliggenhet, et godt miljø og rimelig bra begynnerutstyr. Måtte vi bare få uttelling for dette i årene som kommer.

Bergliot «Lotta» Alme

Ingen som noengang har besøkt vårt romiljø har unngått å treffe eller høre om «Lotta». Hun var et begrep hos oss som hun vel også var det i nasjonal romålestokk med sin deltagelse på alle plan. Aktiv fra sin første dag i 1937 til sin død i 1979.

Alltid beredt til å ta i et tak og gi uttrykk for sine meninger — på sin måte. Det sies ofte om «Lotta» at det var 100% kjørt på alt — uten hensyn til seg selv — men med rimelig hensyn til andre. Det er en god attest.

Vi ønsker å minnes henne ved 50 års jubiléet som takk for hva hun har betydd for oss.

Styret

Ola Koppang

Ola Koppang nevnes av eldre medlemmer som en særdeles aktiv og inspirerende leder av klubben i perioden 1940—1948. Sammen med Bergliot Alme utgjorde disse en idékraft som det gikk frasagn om. «Lobbyister» som de var, påvirket de sentrale personer i byens styre og stell i den ønskede retning for vår klubb.

Ola Koppang engasjerte seg sterkt i eiendommens utvikling og kunne delegere i moderne forstand. Få visste bedre enn ham å utnytte ressursene i miljøet. Ola Koppang var med helt til sin død og ble sterkt savnet av sine venner i klubben.

Vi ønsker å minnes ham ved 50 års jubiléet som takk for hva han har betydd for oss.

Styret

Arvid C. Nilsen

Arvid kom som 19 åring til klubben i 1940. Han var ganske raskt å finne på regattabanen.

Men det var ikke først og fremst her rosporten og Oslo Roklubb skulle høste mest av hans egenskaper og energi. Nei, det var som leder, trener, administrator og «duganes» arbeidsmann og inspirator vi skulle lære ham å kjenne.

Han har innehatt alle verv i klubbens administrasjon og mange verv i Idrettens sentrale organer i en årrekke og innehar Oslo Idrettskrets diplom og roklubbens fortjenestemerke og hedersfat.

Dugnadsarbeid går igjen som en rød tråd i klubbens historie. Her sto han i spissen, ofte sammen med sin far, for en ved mange anledninger «så-som-så» motivert arbeidsgjeng. Det er ikke tilgjengelige tall som viser timer medgått til klubbens beste, i arbeid og som fraktbase med båter til og fra regattaer, som trener. Få er det ikke. Undertegnede og mange med meg setter likhetstegn mellom navnet Arvid Nilsen og Oslo Roklubb.

Det er derfor en glede og ære å utnevne ham idag til æresmedlem av Oslo Roklubb.

*For styret
Kai Henmork*

Odd Pedersen

Odd Pedersens røtter i klubben går tilbake til 1942. Når man i ettertid ser tilbake på 42 års medlemskap markerer Odd seg først og fremst på det administrative, praktiske og personlige plan. Selvfølgelig har han også vært og finne på regattabanen — som aktiv — som leder og kamerat.

Odd Pedersen er klubbens «grå eminense» — mannen som ikke først og fremst søker personlig heder — men som villig gjør en innsats for fellesskapets beste.

Han har uavbrutt i hele sin medlemstid arbeidet aktivt for klubben.

Odds navn blir hyppig nevnt i forbindelse med dugnader og vedlikehold av klubbens materiell. Ikke få kroner er spart ved at det nettopp var han som skjøttet oppgaven.

Alltid til stede, villig, punktlig og real. Vi takker for støtte og vennskap gjennom mange år og jeg har den ære å utnevne ham som æresmedlem av Oslo Roklubb her ved 50 års jubiléet.

*For styret
Kai Henmork*

David Rothschild

David var en av initiativtakerne bak stiftelsen av klubben på vårparten 1934. Allerede i november samme år kom han inn i styre og stell av klubben — og vi er fristet til å tilføye — og det har han nesten uavbrutt holdt på med siden.

Han har også hatt verv i Idrettens sentrale organer.

Alltid aktiv og interessert. Aldri vanskelig å be om hjelp.

Det er vanskelig å trekke frem enkelte forhold i et langt livs innsats for klubbens beste. Dog var det ikke mindre enn imponerende at han også i moden alder lot seg be. Da til trening av ungdom og bedriftsroere og videre til å stå i spissen for bygging av vårt nye klubbhus.

David innehar Oslo Idrettskrets diplom, Roklubbens fortjeneste-medalje og hedersfat. Han ble videre i 1975 utnevnt til æresmedlem av Oslo Roklubb som takk for sin innsats for klubben.

Vi gratulerer ham med 50 årsdagen.

*For styret
Kai Henmork*

ROKLUBBEN OG BEDRIFTSIDRETTE

Når man i ettertid ser på klubbens historie virker det som om 50-årsjubiléet markerer en slags «ringen er sluttet» situasjon når det gjelder bedriftsidrett.

Starten av klubben i 1934 hadde jo nettopp sitt utspring i bedriftsidretten — sjømannsidretten. Som et bedriftslag av moderne type sto da også et variert tilbud på programmet. Curonne, skøyter, ski, dragkamp, fotball, sjakk og roing.

På mange måter var det også medlemmer med tilknytning til bedriftsidretten som holdt liv i klubben i 70-årene.

Terrengløp, vekttrening, mosjonsroing og trening for bedriftsregattaer var de tilbud som trakk folk til klubben. Ved disse medlemmers hjelp kunne blant annet eiendommen holdes i hevd i disse årene.

Men Oslo Roklubb utgjorde også tyngdepunktet i bedriftsroingen i 1975—1977.

Bedriftsroingen i Oslo Bedriftsidrettskrets startet i 1974. Allerede sesongen 1975 tok vår klubbs Gunnar Lindholm initiativ til en bedriftsroer-gruppe, ved sin arbeidsplass entreprenørfirmaet F. Selmer A/S. Selmer-roerne satset friskt og kunne sesongen 1976 mønstre 15 faste herreroere og 9 faste dameroere. Vinteren hadde disse folkene benyttet til å lære roing fra begynnelsen av ved systematisk trening på Idrettshøyskolens ro-basseng.

Sesongen 1976 vant både damene og herrene fra Selmer/Oslo Roklubb samtlige tre regattaer det ble konkurrert i.

Det ble både sommeren 1976 og 1977 arrangert store regattaer for bedriftsroere med base i Oslo Roklubb/Hengstrand kv. Roklubb. Det var deltagelse fra 8—10 bedriftsroklubber og en mengde folk tilstede.

Etterhvert begynte flere bedriftsroere hos oss (Selvaag-bygg og Andresens Bank) og i et par år sto Oslo Roklubb sentralt innenfor bedriftsroingen. Våre medlemmer Gunnar Lindholm og Kjersti Berg (fra Hengstrand) spilte også administrativt aktive roller i egenskap

av henholdsvis sekretær og styremedlem i Oslo Bedriftsrorets. Willy Nessøe var medlem av routvalget.

Bedriftssesongen fortsatte med noe minsket aktivitet i årene 1978 og 1979, for så å nærmest ta helt slutt i 1980.

KLUBBSANG!

1.

Føler du deg trist og sær
nei hold opp med det.
Oslo Roklubb har no' for enhver,
bare kom å se.
Godt humør, til vi dør
bra da allting sikkert går,
nu som før, løft en bør
da blir seier'n alltid vår.
Gutter, jenter
vær alltid parat,
yd hva du venter,
av din kamerat.
Kast alle sorger og sure miner bort,
vårt kameratskap er real sport.

2.

Hengstrand er vårt paradys
der vi holder til,
hvor vi kan på sett og vis
gjøre hva vi vil.
Fra syd og nord, liten, stor,
dette er vårt møtested.
Alle ror og vi tror
hver en muskel har vi med,
når vi sitter sammen i en båt
er det bare smil, nei ingen gråt.
Dagen kan ikke bli trist og lang
med Oslo Roklubb sin egen sang.

FORMENN GJENNOM 50 ÅR

1934	Th. Bechlund (†)
1934 — 1935	Sten Hauge (†)
1935 — 1940	David Rothschild
1940 — 1948	Ola Koppang (†)
1948 — 1951	Åge Moen
1951 — 1953	Leif Jenor (†)
1953 — 1964	Arvid C. Nilsen
1964 — 1966	William Franck
1966 — 1967	Arvid C. Nilsen
1967 — 1968	Leif Jenor (†)
1968 — 1971	Reidar Kjos
1971 — 1973	Oddvar Lindholm
1973 — 1976	David Rothschild
1976 — 1984	Kai Henmork

1989 -

GUNNAR LINDHOLM

OSLO ROKLUBBS ÆRESBEVISNINGER

Æresmedlemmer:

Per Arnesen (+)
David Rothschild
Arvid C. Nilsen
Odd Pedersen

Fatet:

David Rothschild
Kåre Sørensen
Arvid C. Nilsen
Odd Pedersen
Reidar Kjos
Rolf Korsmo

Fortjenestemerke:

David Rothschild
Kåre Sørensen
Arvid C. Nilsen
Odd Pedersen
Oddvar Spran
Erling Ulriksen
Bjørn Nilsen
Leif Jenor
Reidar Kjos
Rolf Korsmo
Thorleif Holmtoft
Kai Henmork
Oddvar Lindholm
Gunnar Lindholm
Jan Erik Simensen

Innehavere av Oslo Idrettskrets Diplom:

Reidar Kjos
Arvid C. Nilsen
Odd Pedersen
David Rothschild

